

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 83:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ret til at modtage tilskud til køb af hjemmehjælpstimer).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 29/10 92).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Grete Schødt (S):

Med lovforslag nr. L 83 foreslår regeringen, at det i fremtiden skal være op til den enkelte borger at bestemme, hvem der skal levere den hjemmehjælp, som den enkelte har brug for. Jeg går ud fra, at regeringen mener den hjælp i hjemmet, som den enkelte borger selv mener at have brug for til husligt arbejde, f.eks. rengøring, vask, tøjreparationer, indkøb, lettere personlig pleje.

Man skal frit kunne vælge, om serviceydelsen ønskes leveret af den offentligt ansatte social- og sundhedsmedhjælper eller udført af private eller af folk fra andre kommuner. Der gives kort sagt personer, der af kommunalbestyrelsen er tildelt varig hjemmehjælp, et frit valg, og det skal bemærkes, at det efter lovforslaget er hjemkommunen, der har det fulde ansvar for tildeling af timeforbrug, for tilsyn samt for administrationen.

Denne ret udløser så et tilskud til køb af hjemmehjælpsydelsen hos private eller hos andre kommuner, og tilskuddet udbetales af opholds kommunen i form af et ydelsesbevis, et klippekort, som socialministeren har kaldt det.

Jeg vil godt spørge socialministeren, hvad lovforslaget reelt går ud på. Det giver i hvert fald ikke en eneste hjemmehjælpertime mere og efter min opfattelse hverken ældre eller yngre en bedre ydelse. Mener regeringen seriøst, at det vil gøre det bedre for den enkelte borger, der har behov for hjælp, at tilbyde et klippekort og så i øvrigt lægge det ud til den enkelte selv at ansætte den person, der måtte tilbyde sig opgaven?

Jeg kunne næsten fristes til at sige, at det lugter lidt af et niece/nevø-ansættelsesforhold. Det virker også på mig som et lykkehjul: frit

valg på alle hylder, men gevinsten hentes på nederste hylde.

Jeg vil godt stille et spørgsmål til: Hvad med kommunernes fremtidige planlægning? Her tænker jeg specielt på den omstrukturering af ældreområdet, som faktisk alle landets kommuner er i fuld gang med, den udbygning af ældreboliger, som er en konsekvens af stoppet for alt plejehjemsbyggeri, som dette Folketing også har vedtaget, indførelse af gruppehjemmehjælp, hjælp til selvhjælp-princippet, hjælp efter behov og vedtagelsen af den nye social- og sundhedsuddannelse. Alle har erkendt, at det er nødvendigt med uddannet personale i vores ældrepolitik med mottoet: længst muligt i eget hjem. Hvad med bistandslovens intentioner om, at hjælp i eget hjem skal udføres af uddannede hjemmehjælpere? Hvad med arbejdsmiljøloven? Hvad med borgernes retsstilling og sikkerhed? Hvad med overenskomsterne på hjemmehjælpsområdet og tryghed i ansættelsen? Bliver det bare noget, man kan se i veviseren efter? Brugere – de borgere, der er afhængige af andres hjælp til de opgaver, de ikke længere selv kan klare – kan nemt blive sorteper.

Jeg vil også godt sige det på en anden måde: I fremtiden kan fru Hansen og hr. Pedersen selv vælge, hvilken person de vil ansætte i det par timer, de nu får tildelt af kommunalbestyrelsen, det, der svarer til deres klippekort. De kan selv bestemme, om det skal være den flinke vinduespudder ovre fra nabokommunen, der så gerne vil tjene en ekstra skilling, og han kan både gøre rent og vaske tøj. Han kan også godt købe lidt ind, hvis ellers fru Hansens kommune tillader en købsfunktion pr. klippekort. Han kan også godt klæde Pedersen på om morgenen og tage tøjet af Pedersen om aftenen – jeg er lige straks færdig – og støvsuge lidt en gang imellem. Øvrige iagttagelser af fru Hansen og hr. Pedersen er ikke vinduespudderens ansvar, for han er kun vinduespudder.

Hvis fru Hansen så bliver syg og trænger til mere personlig pleje, vil man selvfølgelig forvente, at kommunen har en rigtigt uddannet hjemmehjælper at stille til rådighed, men man kan godt risikere, at kommunen ikke har det.

Jeg vil tillade mig afslutningsvis at sige til regeringen, at dette lovforslag ikke er ordentligt gennemtænkt, og socialministeren vil jeg gerne give et godt råd: Træk det!

[Grete Schødtz]

Socialdemokratiet medvirker ikke til dette lovinitiativ.

Den fg. formand (Ahlmann Ohlsen):

Jeg må bede om, at medlemmerne overholder taletiden.

Pia Christmas-Møller (KF):

Så skal jeg være så venlig at spare lidt på tidsforbruget, så den samlede stilling måske alligevel kan holdes neutral. Dette forslag hilser vi utrolig velkomment fra konservativ side, fordi også det sætter det enkelte menneskes ret til at vælge individuelle løsninger i centrum.

Med forslaget støttes de ældres og handicappedes selvbestemmelsesret i forbindelse med valg af hjemmehjælper, og hvad er i grunden mere rimeligt, end at der gives ældre og handicappede frihed til selv at bestemme, hvem de skal have inden for dørene i deres eget hjem.

Med forslaget får de ældre og handicappede, der har fået tildelt hjemmehjælp til husligt arbejde og let personlig pleje, mulighed for at få tilskud i form af et ydelsesbevis, der kan bruges til køb af privat hjemmehjælp eller af hjemmehjælpsydelse fra en anden kommune. På den måde opnås en sund konkurrence mellem de forskellige hjemmehjælpsudbydere; også det er vi fra konservativ side tilfredse med.

Derudover får de ældre og de handicappede mulighed for at købe ekstra hjemmehjælpstimer hos kommunerne, og det er rent faktisk et ønske, vi gentagne gange har hørt fra ikke mindst de ældre, hvorfor vi også lægger meget stor vægt på, at det er med i forslaget.

Alt i alt synes vi, at det er et godt lovforslag, socialministeren har fremsat, og vi vil varmt anbefale det.

Eva Kjer Hansen (V):

I Venstre er vi glade for dette forslag, hvorved vi giver modtagere af hjemmehjælp mulighed for at få et ydelsesbevis svarende til det antal timer, som de er visiteret til. Det vil give den ældre eller den handicappede et reelt frit valg mellem offentlig og privat hjemmehjælp. Venstre vil gerne bryde det offentlige monopol og give de ældre og de handicappede mulighed for at vælge den leverandør, som vedkommende nu engang finder er bedst. Det kan da

sagtens være, at vedkommende fortsat vil vælge at få ydelsen hos kommunen, men man får altså mulighed for også at købe den i privat regi eller af andre kommuner.

Dermed giver vi den ældre eller den handicappede mulighed for at stille krav til ydelsen efter egne kvalitetskriterier, og vi vil gerne give mulighed for valg og dermed også vise respekt for og tillid til, at folk netop selv kan vælge den hjælp, som de gerne vil have.

Vi ser samtidig også et meget positivt element i lovforslaget deri, at man får mulighed for at købe ekstra hjemmehjælp. Den mulighed har man ikke i dag, men mange har givet udtryk for, at de ville gøre brug af en sådan mulighed.

Alt i alt synes vi i Venstre, at det er et godt lovforslag, og vi ser frem til en hurtig behandling af det.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Et lovforslag, hvor der i indledningen står, at det er fremsat for at styrke de handicappedes og de ældres selvbestemmelsesret, kigger man jo en ekstra gang på, for det er smukke ord, som ingen kan være uenig i.

Når vi ser på, hvad der faktisk er sket på hjemmehjælpsområdet her i landet efter et forlig, som man har hørt ret meget om, begriber jeg ikke, at ministeren fremsætter dette forslag, og jeg må indrømme, at da jeg læste linjerne efter det dér med at styrke de handicappedes og ældres selvbestemmelsesret, tænkte jeg: Hvad er meningen? Hvordan i alverden skulle det komme til at fungere uden som sædvanlig at komme til at gå ud over de allersvageste, når man ikke skal bruge folk, der har været på de kurser, som man forlanger for hjemmehjælperne nu om dage, og ikke sikrer, at der bliver tale om en overenskomstmæssig aflønning? Selv om man er kvinde og mange tror, at man pr. definition kan det dér med at gøre rent og yde omsorg, skal man vel have en så ordentlig løn, at man kan leve af det; intet af det er overhovedet berørt i dette lovforslag – intet!

Når man efter den pludren, der har været på hjemmehjælpsområdet i den seneste tid, og med de smukke ord, som man har hørt om kommunernes selvforvaltning, fremsætter et forslag, som viser, at man hverken kan planlægge eller noget andet – for dette kan da ikke komme til at fungere, når man også skal kunne

[Lilli Gyldenkilde]

få ydelsen på tværs af kommunegrænserne – får det mig til at spørge, om vi nu ikke skulle lade folk være i fred. Skulle vi nu ikke lade dem selv ordne det med at få den hjælp, som de gerne vil have, og selv finde ud af at betale for den? Så kunne vi sørge for, at der er ordentlig hjemmehjælp til de mennesker, som trænger til det, og sørge for, at de mennesker, der ikke er i stand til at betale for den, får den som et kollektivt gode, som betales over skat-terne.

Det er den metode, vi gerne vil gå videre med, for som det så rigtigt er udtrykt af nogle socialchefer for nylig – hvilket har fået de borgerliges ordfører til at komme med nogle mærkværdige konklusioner, jeg skal vende tilbage til – får vi lagt så meget over på de sociale forvaltninger, at de faktisk ikke kan overkomme deres arbejde, og det, der så bliver tilbage, er, at de skal være udbetalingssted, administrationssted, så de ikke får tid til det, de retteligt skulle have tid til, nemlig at tage sig af de svageste grupper i dette samfund.

Jeg har hørt, at socialministeren har givet socialcheferne ret i det, og så står vi – jeg havde nær sagt noget, jeg ikke må sige ifølge forretningsordenen, men det skal jeg nok lade være med – med dette forslag, som bestemt ikke gør nogen som helst ting lettere, hverken for de handicappede, de ældre, kommunerne eller for den sags skyld de politikere, der eventuelt skal tage et medansvar for det makværk, der er lagt op til.

Jeg kan ikke forestille mig, at Venstres gruppe kan have hørt, hvad socialministeren svarede socialcheferne, for så havde den ladet være med at komme med dette valgoplæg; det kan ikke bruges, og vi agter ikke at stemme for det.

Tom Behnke (FP):

Da Fremskridtspartiets ældrepolitiske ordfører, fru Kirsten Jacobsen, ikke kan være til stede, har jeg lovet at gennemgå lovforslag nr. L 83.

Ideen med forslaget er helt i top, og vi ville under normale omstændigheder kunne tilslutte os forslagets intentioner fuldt ud, men problemet er, som det også er blevet nævnt før af andre ordførere, at hele dette område svømmer så kraftigt, at vi på et tidspunkt overvejede, om det var i egentlig havsnød. Der er totalt kaotiske tilstande på området, fordi ministeren

ikke vil gribe ind og gøre det, ministeren er pligtig at gøre.

Efter vores mening bør der være orden på området, inden man går i gang med nye forsøg. Skulle det imidlertid vise sig, at ministeren sørger for at få bragt området i orden, mens vi behandler dette forslag, kan det være, at vi ændrer stilling ved tredje behandling, men som det nu ser ud på hjemmehjælpsområdet, må vi stærkt tage afstand fra forslaget.

Det undrer mig også, at det af bemærkningerne og i øvrigt også af loven fremgår, at kommunalbestyrelsen efter en konkret vurdering skal foretage afgrænsningen mellem mere omfattende personlig pleje og let personlig pleje. Det er altså kommunen, der skal vurdere det, men længere nede står der, at det foreslås, at socialministeren fastsætter nærmere regler om afgrænsning af let personlig pleje. Er det socialministeren eller kommunen, der skal afgrænse det?

Der står videre, at den økonomiske værdi af ydelsesbeviserne fastsættes af socialministeren. Fire linjer længere nede står, at kommunens opgørelse af udgifterne til en effektiv hjemmehjælpstime lægges til grund for ydelsesbevisets værdi. Er det kommunen eller socialministeren, der skal bestemme det?

Dette forslag er ikke mange sure sild værd.

Lone Dybkjær (RV):

Det må medgives, at det er nogle vældige frihedsprincipper, regeringen lufter i dag, og jeg er meget enig med fru Lilli Gyldenkilde i, at vidste man ikke bedre, kunne man godt tro, det var et valgoplæg, selv om det naturligvis er en fuldstændig tilfældig dag.

Jeg troede i min naivitet, at Venstre og De Konservative også havde noget imod offentlige udgifter og ikke bare det offentlige system som sådant. Men efter det, jeg har hørt i dag, forstår jeg, at bare der ikke er tale om offentlige ydelser, er de to partier villige til at betale hvad som helst, og det har jo sådan set også været konsekvensen i alle ordførertalerne. Man vil bryde det offentlige monopol, men det er ikke noget problem med de offentlige udgifter.

Jeg vil sige det samme om dette lovforslag, som jeg sagde om det foregående forslag, ja, jeg vil næsten sige, at det her er endnu værre. Her er man fuldstændig ude i det groteske med

[Lone Dybkjær]

hensyn til at privatisere alle netværkerne. Jeg kan ikke se, at naboen ikke skal have penge for at hjælpe til med at købe ind. Jeg mener, at hvis der er 2 timer tilovers på ydelseskortet, må naboen da have de penge, og hvordan får man i øvrigt naboen til at gøre noget mere uden betaling? Tankerne i dette forslag er endnu værre end tankerne i det foregående forslag, og derfor er vi modstandere af det.

Jeg er i øvrigt enig i, at der er nogle problemer med hjemmehjælpen, men jeg er ikke sikker på, at jeg er enig i, at der er så mange gode løsningsmuligheder. I hvert fald synes jeg, at man skulle få det eksisterende system til at køre, før man begynder at tage hul på et nyt system; her er jeg enig med Fremskridtspartiets ordfører. Om vi så kan blive enige i det videre forløb, er nok en anden sag.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil først sige, at jeg ønsker ikke, at de offentlige udgifter skal løbe løbsk, men jeg ønsker, at vi skal give vore ældre medborgere øgede frihedsmuligheder, og dette forslag er efter min mening et skridt i den rigtige retning. Vi har selv stillet forslag her i salen om, at det blev muligt at oprette private plejehjem, og jeg tror, der vil være et behov på området.

Jeg mener også, at vi må bruge samme model som ved friskolemodellen: Hvis man ønsker at få den frihed, koster det også noget. Så vi må finde ud af ydelsen her. Det offentlige skal selvfølgelig yde en grundbetaling, men hvis man ønsker en dyrere løsning, bliver det for ens egen regning. Så tror jeg man kan opbygge et system, der giver øgede frihedsrettigheder uden at belaste det offentlige yderligere, og det er i det lys, jeg ser dette lovforslag og kan bakke det op.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Diskussionen om dette lovforslag om at give borgerne ret til at købe ekstra hjemmehjælp viser jo noget om, at hele vor ældreomsorg i høj grad er blevet et offentligt anliggende. Det er det offentlige, der planlægger ikke alene hjemmehjælpen, men også alt andet på ældreområdet, f.eks. madudbringning, plejehjem og ældreboliger, og når disse ting ikke er nævnt her, skyldes det, at jeg har tænkt på at fremsætte nogle tilsvarende forslag for disse områder.

Intentionerne med denne lov er, at vi vil give borgerne et friere valg. Vi har en del borgere, der udmærket godt selv kan administrere deres frihed, uden at det behøver at være kommunen, der skal levere arbejdskraften. Men det er ligesom ikke fremgået af de indlæg, der har været, at man stadig kan få hjemmehjælp fra kommunen, så jeg kan ikke acceptere, at man siger, at de svageste vil blive dårligere stillet. Det er stadig kommunens pligt at opretholde hjemmehjælpen.

Fru Grete Schødts spurgte om uddannelsen af hjemmehjælperne. Jamen det er jo netop en af grundene til, at vi kun taler om rengøring og lettere pleje, for jeg vil give fru Grete Schødts fuldstændig ret, når vi begynder at snakke om uddannelse. Vi har i dag en uddannelse på hjemmehjælpsområdet, der er betydelig bedre, end det har været tilfældet tidligere, så når vi begynder at snakke om reel pleje, er det også det uddannede personale, det skal dreje sig om.

Der er også blevet ytret noget om, hvad der skal ske med dem, der »kun« skal have støvsugter; så kan vi jo ikke se, hvad de gamle laver, og hvordan de har det. Nu skal vi altså også passe på, at vi ikke overspiller den form for kontrol. Mange ældre har sagt til mig, når de argumenter har været fremme: Det kan da ikke passe, at vi har en hjemmehjælp, som skal komme og kontrollere os og se, hvad vi ellers går og laver. Så det her med, at det også skal være et kontrolsamfund, bryder jeg mig ikke så meget om.

Fru Lilli Gyldenkilde spurgte direkte om selvbestemmelsesretten og lønnen. Det ligger jo i lovforslaget, at lønnen kan være et gennemsnit af lønnen for kommunal hjemmehjælp plus det, det koster kommunen at administrere ordningen. Derved er der ligesom lagt op til, at det er en reel betaling, og at man ikke bare går hen og får pengene udbetalt. Det er ikke de ældre selv, der udbetaler lønnen; der er kontrol med, at det er kommunen, der gør det, så man også bliver registreret. Der er altså ikke tale om sort arbejde, og jeg har heller ikke hørt fra nogen ordførers side, at der skulle være tale om noget sådant.

Hr. Tom Behnke var ikke tilfreds med den måde, hjemmehjælpen fungerer på i dag; der var nogle ting, som nok skulle bringes i orden først. Jamen man har da lov til at have den op-

[Socialministeren]

fattelse. Jeg har ellers indtryk af, at kommunerne på mange områder laver en god omstilling for de ældre, og jeg skal slet ikke klandre kommunerne for ikke at gøre det godt nok. Det, jeg ønsker med dette lovforslag, er at give de ældre en reel mulighed for også selv at være med til at bestemme, men også den mulighed, de ikke har i dag for at købe en ekstra hjemmehjælpstime eller to, hvis der er noget, de gerne vil have gjort.

Nu kan jeg måske blive klandret for at sige, at det kun er de økonomisk stærke, der får mulighed for at købe en ekstra time. Det vil trods alt nok også være muligt for de fleste folkepenionister at købe sig den time, og nu vil de være sikre på at kunne få den fra kommunen. Den mulighed har ikke eksisteret før, men det har været et ønske fra mange ældres side, og det ønske har jeg opfyldt ved at tage det med i lovforslaget.

Hr. Kofod-Svendsen er positivt indstillet over for selve lovforslaget og ytrede desuden ønske om noget med private plejehjem. Det ligger ikke i dette lovforslag, men jeg er glad for, at man synes, at det går i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Jeg synes, det er fantastisk at høre socialministerens indlæg her fra Folketingets talerstol. Jeg synes, det er utroligt, at en minister kan sige, at man ikke er tilhænger af, at hjemmehjælperne skal kontrollere folks hjem. Hvad er det for noget sludder? Socialministeren ved lige så godt som jeg og alle andre, at der er ingen, der får visiteret og varig hjemmehjælp i dag, hvis de ikke har et meget, meget stort behov for det. Der er jo ikke nogen, der får mere hjælp end det, der er nødvendigt, ja, jeg havde nær sagt, at det handler mere om et minimum af hjælp.

Jeg synes ærlig talt, at vi har fået opbygget en god offentlig sektor, vi har fået opbygget en god hjemmehjælper-, social- og sundhedsmedhjælperuddannelse. Alle har erkendt, at det er nødvendigt med en stabil arbejdskraft, der også har den rigtige uddannelse, hvis vi skal opfylde den politiske målsætning, der er sat her i dette Folketing, nemlig at bevare folk længst muligt i deres eget hjem. Og så vil man bruge det udtryk, at hjemmehjælperne kontrollerer de gamle!

Med hensyn til muligheden for at købe ekstra ydelser, som ministeren er så fascineret af, synes jeg, at vi her i Folketinget burde være enige om, at vores fornemste opgave er at sørge for, at kommunerne får de ressourcer, der er nødvendige for at løse de opgaver og yde den service, der allerede ligger og venter derude. Der er masser af ældre borgere, der langtfra får den hjælp, de har brug for, og det var dér, vi burde begynde, og ikke med sådan noget som det her.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Ministerens indlæg giver jo anledning til nogle efterfølgende kommentarer.

Hvis ministeren virkelig finder, at det fungerer fint på hjemmehjælpsområdet i dag, har ministeren ikke fattet en lyd af det, der er blevet sagt i de samråd, der har været inden for den sidste måneds tid. Og hvis det virkelig er tilfældet, at ministeren ikke har forstået de signaler, som et flertal her i Folketinget sender ministeren, er det på tide, at flertallet tager helt anderledes hårdt fat i vores socialminister.

Ministeren kan stå nok så meget heroppe og argumentere med, at det skal sandelig ikke være således, at hjemmehjælperen er en kontrolinstans, der skal kontrollere folks hjem. Jo, det er da netop det, de skal, for her er jo tale om gamle, svage mennesker, der ikke kan klare sig selv. Lad os sammenholde det med de argumenter, der blev brugt, da vi diskuterede børnepasningsområdet for en halv time siden. Her ville man have en masse offentlig kontrol af nogle personer, hvor det slet ikke er nødvendigt med en kontrol, for det er unge, raske og åndsfriske mennesker, som godt kan klare sig selv. Den argumentation forstår jeg altså ikke.

Men hvis ministeren virkelig finder, at det bare fungerer fint på hjemmehjælpsområdet, er der noget, ministeren har misforstået, og så er jeg sikker på at et flertal her i Folketinget nok skal overbevise ministeren om, at sådan forholder det sig ikke.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg må indrømme, at jeg troede ikke rigtig mine egne ører, men jeg kan høre, at der er andre, der opfattede det på samme måde.

[Lilli Gyldenkilde]

Ministerens forslag bygger på, at der skal være kontrol, men for det første står socialministeren alligevel her og siger, at der ikke skal være kontrol med de ældre. Og for det andet: Hvad er det, vi taler om, når vi taler om kontrol? Vi taler ikke om, at der skal være kontrol, fordi vi er mistænksomme og sådan noget, men for tryghedens skyld. Hvis der er noget, ældre mennesker har brug for, når de har hjælp behov og ikke kan klare sig selv mere, som de har kunnet tidligere, så er det da den tryghed, der ligger i at kunne sige: Der kommer en hjemmehjælper og holder lidt øje med mig, så hvis jeg nu skulle være uheldig og falde, så kommer hun – forhåbentlig da, hvis man ikke har beskåret hjemmehjælpen alt for meget – så kommer hun i hvert fald i eftermiddag, så jeg højst kan risikere at ligge her i to timer. Det er jo hverdagen for mange pensionister rundt omkring.

Det er jo overhovedet ikke sådan, at vi her fra Folketinget eller fra kommunalbestyrelserne eller fra hjemmehjælperkorpset går rundt og spionerer og holder øje med de ældre for at registrere deres færden osv. Nej, det er for at skabe tryghed for de ældre, som er i den situation, at de har fået tilkendt visiteret og varig hjemmehjælp. Derfor er det så vigtigt, at der er det tilsyn, og det står jo i øvrigt også i ministerens lovforslag.

Nu kan vi jo til alt held sige, at der er altså heller ikke tilnærmelsesvis et flertal for forslaget, og derfor kunne man jo sige, at det ikke var nødvendigt at tage ordet mere. Men jeg synes, det er vigtigt at få sagt det, fordi det på en måde bliver skudt os andre lidt i skoene, at vi vil gå rundt og holde øje med tingene og spionere og registrere. Det er ikke det, det handler om, det handler om at skabe tryghed for de ældre.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Især efter det sidste indlæg bliver jeg da klar over, at ordet kontrol bliver opfattet på to forskellige måder. Fru Lilli Gyldenkilde skilte begreberne meget flot ad på den måde, hun definerede ordet kontrol på, og det er også det, jeg mener med ordet kontrol. Det kan ikke være meningen, at vi skal udspionere de gamle.

Men jeg bruger faktisk et andet ord i lovforslaget. Der står, at kommunen stadig har en tilsynsforpligtelse, og jeg mener, at det er no-

get meget vigtigt, og at den skal ligge i kommuneregiet. Men for mig er det det direkte modsatte af kontrol, og når jeg tog til genmæle over for ordet kontrol, er det den spionerende betydning af ordet, jeg gør oprør imod.

Jeg mener også, det er vigtigt, at de gamle har en følelse af tryghed, det er jeg fuldstændig enig med fru Lilli Gyldenkilde i, så jeg tror, at når vi får de begreber skilt lidt ad, er uenigheden om det ord ikke så stor.

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Jeg vil give socialministeren ret i, at ordet kontrol nok kunne forstås på flere måder, men jeg er også nødt til at sige til socialministeren, at godt nok står der i lovforslaget, at det er kommunalbestyrelsen, der fører tilsyn ude i de enkelte hjem, men jeg er også nødt til at gøre ministeren opmærksom på de virkelige forhold. Man har jo rent faktisk afskaffet begrebet tilsynsførende i kommunerne, man har omstruktureret, så man i dag har en gruppehjemmehjælp, der selv planlægger sit arbejde ude hos de ældre.

Men jeg savner ministerens svar på de spørgsmål, jeg henviste til i min ordførertale. Hvis lovforslaget bliver vedtaget – hvilket alt heldigvis tyder på at det ikke bliver – hvordan ser ministeren så på kommunernes fremtidige planlægning? Jeg vil også godt have nogle kommentarer fra ministeren vedrørende indførelsen af gruppehjemmehjælp. Jeg vil også godt have nogle kommentarer til bistandsloven. Deler ministeren stadig bistandslovens intentioner om, at hjælp i eget hjem skal udføres af uddannede hjemmehjælpere? Og hvad med arbejdsmiljøloven, hvad med borgernes retsstilling og sikkerhed? Det vil jeg gerne have ministerens svar på.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Fru Grete Schødt spurgte, hvordan jeg vurderer kommunernes fremtidige planlægning. Det har fru Grete Schødt i og for sig selv svaret på. Jeg har nu to gange fremhævet, hvor gode kommunerne har været til at omstrukturere og tage højde for den nye åldregeneration, som også stiller andre krav, fordi vi både har nogle ældre, der er mere plejekrævende, og nogle, der er mere raske og rørige, end det har været tilfældet tidligere. Jeg er helt sikker på,

[Socialministeren]

at kommunerne også i den aktuelle sammenhæng kan gennemføre en planlægning, som kan få tingene til at hænge sammen, og når denne lov bliver gennemført – hvad jeg selvfølgelig helst ser – er det også sikkert at kommunerne vil have det nødvendige erfaringsgrundlag til en justering af ældrepolitikken.

Vedrørende de andre spørgsmål synes jeg, de hører hjemme under udvalgsarbejdet, og så kan vi give en ordentlig skriftlig besvarelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Jørn Pedersen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold): Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Den fg. formand (Jørn Pedersen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af Folketinget Stavad (S) og Jens Thoft (SF) har meddelt mig, at de ønsker til statsministeren at stille følgende:

Forespørgsel.

»Hvilke konklusioner agter statsministeren at drage på baggrund af beretningen fra kommissionsdomstolen om visse forhold inden for Skatteministeriets område?«

(Forespørgsel nr. F 14).

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Det Politisk-Økonomiske Udvalg (17/11 92):

Udtræder: Kirsten Jacobsen (FP)

Nyt medl.: Pia Kjærsgaard (FP)

Kommunaludvalget (17/11 92):

Udtræder: Jørn Pedersen (S)

Nyt medl.: Jacob Lindenskov (S)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 19. november 1992, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er oplået i salen.

Mødet hævet kl. 16.51
